

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru maramureș pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătuț pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru de-care publicare.

Prenumerățiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Iulie-Septembrie al anului 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asigurațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfîrșese cu ultima Iunie 1884, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârția cu espedarea foiei *).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 3 Iuliu 1884

Cel mai rău lucru din lume este corupțiunea. Ea ruinează pretutindinea, și urmele ei rămân gravate și în năsip ca și cum ar fi gravate în stencă de granit. Corupțiunea e corupțiune, fac-se ea sub ori ce titlu, cu ori ce scop, între ori ce împrejurări, ea tot corupțiune rămâne, și odată infectată atmosfera politică și socială, descompunerea statului cu corupțiunea în meduvă, progresează cu pași repezi, și istoria ne este dovadă, că cât de masiv se fie el, în cele din urmă se risipește.

„Cei vechi diceau *„Justitia fundamentum regnorum.”* Dacă va fi ca să mai reflectăm și noi la istorie și la adevărul probat de experiență, cuprins în maximele, ce ni-au mai rămas, și dacă vom aplica adevărurile istorice și cele ale înțelepciunii câștigate prin experiențe, atunci cu îngrigare trebuie să privim la viitorul statului nostru.

Oameni superficiali și în parte mare fanatici, după cum sînt colegii nostri dela presa maghiară, nu judecă lucrurile după valoarea lor internă și reală. Astfel dîșii au croit curentul destructor de ađi, care stăpînesc situația politică a țerei în toată puterea cuvîntului, și basai pe ficțiunea de tot puternă în politică: „beati possidentes”, ne împing tot mai tare spre abis,

Canstatăm că noi și de și cădem spre abis, constatăm că nu este și lăsată de Dumnezeu, în care se nu atragem atențiunea celor chemați la delăturarea fatalului torent, constatăm, că și de și mergem tot spre mai rău, și constatăm că glasul nostru sună în vînt, drept dovadă că surde sînt urechile celor chemați a ađi.

Trăim în toil corupțiunilor — după cum s'ar dice. Și nu va fi fără interes să vedem pe ce cai se introduce la noi corupțiunea.

Oameni moderni, poate prea moderni și speculanți — după firea lor — jidani cu minte ingenioasă au cuprins întreagă situațiunea politică a țerei. Maghiarii în ticăloasa lor stare sufletească de ađi — căci ticăloasă trebuie să o numim, fiind ea fatală și pentru ei și pentru noi — s'au pus pe utopii. Idealul lor au fost și este: maghiarizarea. Din ea au isvorit toate utopiile spre ajungerea cărora ei nebuni aleargă, și în nebunia lor sacrifică totul S'au comis multe păcate, și s'au comis toate dublu.

Să vedem cum.

S'au croit legi cari făiș loveau în popoarele din cari se compune imensa majoritate a statului. Urmarea logică a fost că cei atacați în drepturile lor sau apêrat. Icoana este următoarea. Ei loveau noi ne apăm. În lupta aceea de tot fatală, jidani, ca unii ce n'aveau nimica de perdut, s'au pus pe partea celor cu puterea în mână. Din gură erau patrioții cei mai infocați și ca să orbească pe

unguri și mai tare au început a-și face și nume maghiare.

Maghiarii măguliți în ambiția lor au închis ochii la toate abuzurile. Astfel s'a deschis drumul larg al corupțiunilor și tot cine era patriot modern, și făcea gură mai mare, avea privilegiul de a face toate după bunul plac.

Lucrul nu s'a curmat aici. Progresiv a mers legile în favorizarea maghiarizării închipuite, și torentul nebun lua dimensiuni tot mai mari. Junimea din fire sburdalnică și entusiastă a îmbrățișat noul torent cu rară însuflețire.

Între Ungaria și Europa cultă s'au format muri chinezi, și lumea de aici s'a pus pe grandomanie. În măgulirea că, ca la noi nicăiri, s'au maghiarizat toate începînd dela elemente, corpuri, atmosferă, știință, întreagă viața de stat, până la cravaturile din Cluș. S'au deschis deci junimea dela cercetarea universităților streine mai înainte prin curentul dominitoriu, în cele din urmă prin lege chiar, s'a sancționat dicerea vechiă: „*Extra Hungariam non est vita*”.

La junimea maghiară de ađi 2 percente abia vei găsi care se mai vorbească limbi streine. Cu chipul acesta jidani speculativi au pus mîna pe presa, care informează lumea streină. Pot scrie diarele unguresci ce vor voi ele. Lumea streină în simplitatea ei nu cunoaște aceasta limbă, și la Pojon stă ca sentinela murul chinez. Pentru Europa vorbește presa nemaghiară și ea este în mîna jidanilor.

Nu este deci fără cuvînt reacțiunea semitică, și noi cu îngrigare privim în viitoriu mai alea după ce ni s'au pus în perspectivă măsurile excepționale. Aceasta ne-a îndemnat să clarificăm situațiunea în această privință din punctul nostru de vedere.

Stăpîni odată preste presa germană jidani au stat ca sectă privilegiată în stat, și nu puțin au contribuit la corupțiune.

Ca să nu ni se dică că esagerăm, ne provocom la presa jidanită ce craval făcea ea, când oamenii cu inima la loc se opuneau torentului nebun de ađi. Ne aducem bine aminte cum erau și sînt încă tractate naționalitățile, și noi îndrăsnim a susținea, că ađi rar bărbat de stat în Ungaria va cuteza să deie pept torentului, fără a fi tîrit și el.

Cu chipul acesta celor cu gura mare toate le erau permise. Aveam deci patrioți de profesiune privilegiați, și astădi stăm, unde stăm, și rău stăm, de tot rău.

La 1 Iulie în gara din Cluș se instreinează 27,000 florini ca imitație a furtului din Budapesta de 240,000 fl. Tot atâtea fructe a le sistemului de ađi. Lumea cea mare la ađul acestora clătina din cap, și dice: stăm rău cu domni.

Nu de mult publicăram o corespondență din Deva, în care ni s'a spus, că un fecior de nemeș diua la ameadi a ucis cu cuțitul pe un țigan. Feciorul de nemeș face serviciu administrației cu ocaziunea alegerilor municipale, și el e pus în libertate provăduț cu pușca, ca să fie spaima bieților oameni.

În omul cugetătoriu se revoaltă sângele. Se poate că un omor atât de crâncen să rămână nerăsbunat de justiție. Da se poate, căci individul respectiv face servicii sistemului actual. Țiganul a fost țigan, și basta. Nemeșul e nemeș, face servicii stăpînirii, și lui toate i sînt permise.

Pentru numele lui Dumnezeu. Aceasta e grozăvenie! „*Justitia est fundamentum regnorum.*” „*Minden ország alapja, talpköve az érény, mely ha elvész, Roma ledől és rabigába görnyed.*”

Da, așa diceau vechii romani, așa scria bietul Berzsenyi, însă ce știu cei vechi. Pe timpul lor nu exista nici stat unguresc după conceptele de ađi, nici ideea de stat unguresc după teoriile necunoscute încă de ađi. În acele vremi nu erau ministri, cari se susțină noneusul politic: „*Magyarország poliglott állam nem lehet,*” multe nu erau atunci, din câte sunt acum, și la locul prim opiniei publice nu zăcea în mână oamenilor speculanți

și patriotismul nu se licita cu toba, după principiul Ki ad többet.

Grele timpuri am ajuns. Corupțiunea a pătruns până la meduvă, și nu este cine să se opună curentului, nu se găsește om cu energie și inimă ca să ne oprească în marginea abisului.

Furturile ca cele cu bani orfanali de pe la comitate, posta din Cluș și Pesta — două capitale cu destinațiunea de a fi centre de cultură, se vor mai repeți încă, justiția din Deva nu va fi fără păreche în țeară, și astfel din voința curentului fatal de ađi corupțiunea, corupțiune fiind, tot corupțiune va rămîne, spre a se ilustra starea actuală, care spriginesce corupțiunea pe toate căile posibile.

Trăim în timpuri critice, și ne revoaltă purtarea necalificaveră a oamenilor chemați la îndreptarea rului. Riscăm a fi înferaiți de răi patrioți, de a se aplica față cu noi măsuri excepționale, însă trebuie să ne clarificăm punctul nostru de plecare, ca să nu fim necredincioși principiului nostru, care este: luptă onestă, cu moderațiune și tact pentru apărarea drepturilor noastre de cetățeni și sbiciuirea rului, provină el de unde va proveni.

„Monarchia austro-ungară în scris și în ilustrațiuni“

Acesta este titlul opului care-l va eda Mosconitoriul de Tron Archiducele Rudolf.

Cu redactarea părții care va tracta despre țările de sub coroana Sântului Stefan este incredințat romanțierul maghiar Jókai Mór.

Așa precum este proiectat opul, ar fi de cea mai mare însemnătate pentru noi chiar și fără privire la chiamarea și pozițiunea persoanei dela care a emanat marea idee, și care îngrigesc de scoaterea lui la lumină.

Considerând însă că aceea persoană este fiitorul Monarch al nostru, trebuie să presupunem că înaltul autor dorește să aibă o oglindă fidelă a popoarelor, preste cari este chemat a domni, ca măsurile părintesci, ce le va lua pentru fericirea tuturor supușilor sei, să le poată clădi pe o basă sigură și dreaptă.

Toate popoarele monarchiei, dar mai cu seamă cele de sub corona Sântului Stefan, sunt datoare cu cea mai sinceră recunoștință Alteței Sale, pentru acest op, care va servi de cea mai eclatantă desmințire a acelor fantasti, cari se nesuesc a informa pe cei ignoranți, că statul nostru n'ar fi polyglot.

Pe cât este de justă însă dorința Alteței Sale ca descrierea popoarelor să fie fidelă, cu atât mai mare este interesul nostru, ca poporul român să fie prezentat în acest op așa precum este cu adevăratele sale însușiri bune rele cum sunt ele, căci câți scrietori streini s'au ocupat în trecut de noi, parte din nesciință parte din reință, au produs numai date false pentru istorie.

Este datorința inteligenței noastre deci, ca fiind poftită să conlucre cu zel la procurarea celor mai fideli date referitoare la romani.

Jókai este cel mai productiv scrietori unguresc, dar el este în prima lină poet, de aceea erau temeri la început, că opul, în cât privesce țările de sub coroana Sântului Stefan, va să fie mai mult o poezie maghiară; dar înaltul Autor, precum vedem, se îngrigesc ca naționalitățile să fie înfățișate prin scrietori din sinul lor.

Dintre toate popoarele din monarchie, nu credem să fie unul, care într'o descriere fidelă în toate privințele, cu drept cuvînt, să poată pretinde mai multă considerare de cît poporul român.

Până acuma am cetit două epistole de ale Alteței Sale adresate către scrietori romani, pentru ca să conlucre și dîșii la partea opului „care tractează despre țările de sub coroana Sântului Stefan.”

Una către dl Alesandru Roman profesor ord. pentru limba și literatura română la universitatea din Budapesta și membru ord. al academiei române, ear alta către dl Dr. Corneliu Diaconovich, Re-

dactorul „Viitoriului” — și precum ne anunță „Viitoriul” dl Dr. At. M. Marienescu încă ar fi căpătat asemenea provocare.

Nu ne îndoiți nici de zelul, nici de capacitatea dlor recercați, de a conlucra, ba suntem convinși că aceea ce vor lucra dlor, va fi un lucru bun și de mare valoare atât pentru op cât și pentru noi; materialul însă este atât de vast și de variu, încât nu putem crede, ca puterile amintite, pe lângă tot zelul și cunoștințele dlor, să-l poată culege și prelucra pe deplin.

Dl Roman născut și crescut în Biharia negreșit este cel mai chemat a descrie regiunile romantice și poporul român, cu datinile și foarte variatele porturi din acel comitat, și dacă se va estinde și asupra comitatelor Satmarului, Ugocei, Aradului, Haidu, Békés-Csanád etc. cu un cuvânt asupra Ungariei fără Bănat și fără parțiuni, a făcut prea mult.

DD. Marienescu și Diaconovich ca bănațeni au destul cu Bănatul.

Dar apoi decât toate acestea reclamă mai mult lucru clasicul pământ al Transilvaniei, unde nu numai vechile instituțiuni administrative, ci și situațiunea topografică au produs, diferite caractere, datini, porturi, chiar diferită cultură la români.

Transilvania a fost exploatată prin scriitorii streini în trecut, mai mult în detrimentul poporului român, — cel puțin în acest op, inițiat din sinul Dinastiei să figureze și românii transilvăneni în adevărata lor ființă.

Credem că vom avea fericirea a afla că s'au angajat la conlucrare și scriitorii români din Transilvania de cari, cei ce sunt îndreptățiți a informa pe Altelea sa, pot afla în abundență.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

Sibiu în 29 Iunie 1884. Domnule Redactor! Interesul manifestat de repețite ori în coloanele organului ce-l redigați, precum și usul prefăcut în lege de a raporta în fie-care an despre starea societății de lectură „Andrei Șaguna” tuturor celor cari se interesează de prosperarea acesteia spriginindu-o atât cu mijloace morale cât și materiale, ne îndemnă a vă prezenta următorul

Raport general:

Despre activitatea societății supranumite în decursul anului scolastic 1883/84. Compararea trecutului cu prezentul ne umple de mirarea cea mai mare. Mirare provenită parte din consonanța unor evenimente, parte din disonanța, ce se află între influențele acestora asupra dezvoltării omeniei.

Imperii mari vedem întemeindu-se și acum ca și în trecut. Tot asemenea descoperiri și invențiuni. Aflăm însă și ceva deosebit.

Este știut, că în trecut bărbații renumiți, celebritățile apăreau din singurătate — asemenea unor fantome. Dovadă diferiți legislatori antici, preoții și mai mulți ss. Părinți. — Nu așa astăzi.

Astăzi celebritățile sunt produsele societăților bine organizate și basate pe adevăratele principii. Din acestea ies și trebuie să iasă ați celebritățile, căci singurătatea cu misteriositățile ei nu mai are aceea putere vivificatoare de odinioară. Ați individul, singuratic dispăre asemenea fumului dus pe aripile vântului, căci singurătatea însălbătăcesce individul pre când societatea îl face capabil a se apropia tot mai tare atât de idealul idealurilor, de perfecțiunea perfecțiunilor — de Dumnezeu — cât și de fericirea lumească prin dezvoltarea spiritului de corporațiune, care are misiunea de a pune basă precum fericirii indivișilor așa și popoarelor.

Înflorirea literaturii și cultivarea patriotismului, conservarea tuturor datinelor străbune și înarmarea ființei omenesci atât cu cultura ideală și reală, precum și apărarea bisericeii și patriei în contra tuturor periculelor, e misiunea societăților.

Convinși despre acesta și demnii nostri antecesori, încă pe la an. 1868 au pus basă supra numitei societăți de lectură.

Că oare demnă este aceasta societate de acest nume, aproape adorat dela cel mai mic până la cel mai mare român adevărat; că oare conșcie este de sublima sa misiune, ce trebuie să aibă o societate, care tinde spre progres, lăsăm să răspundă la aceasta toți aceia, cari în decursul mai multor ani, au observat cu atențiune și nepreocupați mersul ei, precum și toți aceia, cari interesându-se de soarta ei, vor judeca după fapte.

Spre a ușora încâtva formarea unei judecăți drepte despre această societate, precum și despre starea ei, vom schița aici în liniiaminte generale, activitatea ei în decursul anului din cestiune.

Societatea noastră de lectură s'a constituit pentru anul expirat în 18 Septembrie 1883 sub preșidiul dlui director semin. Ioan Hannia.

În decursul anului ea a ținut pe lângă ședința de constituire, 25 ședințe ordinare, 8 estraordinare, și una publică în presara zilei de 30 Noemvre în memoria fericitei onomastice a „Patronului ei Marelui Andrei.”

Oficiantii societății au fost:

Conducătoriu președinte D. prof. Ioan Crișan, v. președinte al societății și președintele comitetului Pavel Oprea cl. a III.

Notari: George Babeș cl. a III-a și Ioan Coș cl. a II, Bibliotecariu: Ilie Căpușan cl. a II vice-bibliotecariu: Ilie Tănase ped. a I.

Cassar: Petru Roșca cl. a I., controlor: Ioan Manta cl. a III., Redactor al foaiei „Musa” Petru Șpan cl. a III.

Membri în comitet: Ioan St. Torpan și Georgiu Joandrea cl. a III. Virgil Oniți și Ioan Popoviciu jun. cl. a II. Iosif Gomboș și Sergin Medean cl. a I. Dumitru Lăpădat ped. a III., și Alesandru Draia ped. a II. Din acestia Virgil Oniți referintele comitetului.

Demisionând din aceștia: Virgil Oniți, Ioan Popoviciu jun și Dumitru Lăpădat, s'au substituit prin: Ioan Cențu cl. a III. Vasile Duma cl. a I. și George Prigoană ped. a III., eară de referinte al comitetului Ioan St. Torpan.

Societatea a avut în anul acesta 115 membri, în comparațiune cu numărul 100 al membrilor din anul trecut, a sporit cu 15.

Biblioteca la începutul anului curent a constat din 1184 opuri în 1621 volume, la sfârșitul anului consta din 1246 opuri în 1686 volume; prin urmare s'a înmulțit cu 63 opuri în 66 volume, din acestea 23 opuri în 23 volume donate de amicii progresului, ear celelalte procurate pe bani societății.

Jurnale am avut preste tot 20: 1. „Candela”, 2. „Convorbiri literare”, 3. „Familia”, 4. „Transilvania”, 5. „Educațiunea”, 6. „Biserica și Școala”, 7. „Foaia bisericească”, 8. „Foaia scolastică”, 9. „Școala practică”, 10. „Biserica Ortodoxă”, 11. „Biserica română”, 12. „Desceptarea”, 13. „Telegraful Român”, 14. „Gazeta Transilvaniei”, 15. „Tribuna”, 16. „Observatoriul”, 17. „Luminătorul”, 18. „Viitoriul”, 19. „Tageblatt”, 20. „Egyetértés”.

Din acestea „Convorbirile literare” și „Școala practică” s'au procurat pe banii societății.

Celelalte ne au venit gratuit și cu această ocaziune ne exprimăm profunđa noastră mulțămă publică către diferitele redacțiuni.

P. T. Domnii; cari au binevoit a dona cărți pentru biblioteca societății noastre sunt următorii: Eminenția Sa Silvestru Morariu Andrievidu, metropolit al Bucovinei, Academia română, Ioan Popescu, prof. semin. în Sibiu; Dr. Ioan Crișan, prof. semin. în Sibiu, Vasile Măndrean, prof. în Caransebeș, Ioan Cristea, compactor, Stefan Pop, jurist în Sibiu, Emanuil Beș, George Cimoca, Petru Cucuian, Ioan Muntean, Pentru Roșca, Teodosiu Popa și David Budo, clerici în Sibiu.

Față de toate acestea donațiuni încă ne exprimăm mulțămă noastră publică.

Cassa societății la începutul anului curent a constat din 225 fl. 98 cr., cu finea anului e de 372 fl. 41 cr., din acestia 371 fl. 22 cr., sunt depuși spre fructificare la Institutul de credit și economii „Albina” ear 1 fl. 19 cr., disponibili la comitetul provisoric al societății. Deci se vede că averea în bani au crescut în acest an cu 146 fl. 43 cr., de și o parte mare din venit s'au întrebuințat pentru procurarea de cărți folositoare și instructive pe seama membrilor societății (pentru bibliotecă).

Notăm cu aceasta ocaziune pre P. T. Domn, care după publicarea listei binevoitorilor contribuenți cu ocaziunea ședinței publice și-a mai oferit concursul pentru sporirea averii societății noastre: Dr. Daniil P. Barcianu prof. semin. 2 fl.

Față cu acest amic al societății noastre încă ne exprimăm mulțămă publică, precum și față de dl director semin. Ioan Hannia, care au onorat de repețite ori prin prezența sa ședințele ordinare ale societății.

Foaia societății „Musa” au eșit în 14 numeri, cari cuprind operate de diferit cuprins.

Comitetul în decursul anului a ținut 36 ședințe în cari pe lângă afacerile administrative, s'a ocupat cu criticarea temelor, lucrate de membri societății.

În urma acestei repriviri asupra stărei și activității societății de lectură „Andrei Șaguna” în decursul anului expirat, comitetul prin subscrișii, în numele societății, exprimă mulțămă publică tuturor, cari s'au interesat și se interesează de prosperarea acestei societăți, a cărei devisă este progresul

preste tot și în special în direcțiunea teologică-pedagogică.

Pavel Oprea,
președinte.

Ioan St. Torpan,
referinte.

Abrud, 28 Iunie 1884. Multe sunt în lume, cari n'au nume! Cine nu le vede, nu le crede!

Alegerile trecute, pentru deputații dietali, au lăsat urme adânci. Chiar în popor au intrat frecările. În părțile Zarandului doi preoți sunt arestați și alții amenințați, că vor fi și ei. Causa este, că unii din alegători au ținut cu Nan alții cu Bran. Trecând alegerile, lucrul a trecut pe terenul batjocorei și răul se face, afle-se numai cine se-l samene! Că tu ai ținut cu jidovii, că tu cu ungurii că ne-au vândut sângele și neamul, că una, că altă, ș'apoi poporul de rënd, talpa țerei, când apucă pe-o cale, apoi se ține morțiș.

Lucrul este natural pentru poteroșii zilei, — se dic ca dl Silași — că la toate acestea preoțimea este de vină, — deci ea se suferă. — Unii dic, poate fără dreptate — că lucru-i cu ochi și sprincene, — anume înscenat, ca să aibă cu ce șicana și descuraja preoțimea noastră din acelea părți! Le va succede? Ferul din cel bați, din ce se întărește.

Cuviincios lucrul este aceea, ce dăceți dv. dl-e Redactor! Să rumegăm bine starea faptică a trebiilor, așa cum se află ele în anul Domnului 1884 și așa să lucrăm, cu înțelepciune și tactică, ca nu care cumva să sărim din lac în puț. Nu ne este ertat a da vântului, ori-ce idee, ce se plămădesce în capul cuiva. Frasele sforăitoare și vorbele late, dacă se razămă pe nisce idei estravagante, fac furoare. Asta e drept. Nu e bine însă a se juca cineva cu poporul, așa ca cu mingea, nici fraților unguri nici noue.

Asta s'o înțelegem. Apucând pe cale bună, pe cale bună merge, — și dacă-l necăjești se supără, — și apoi el ține minte.

Simțul de conservare națională, este astăzi atât de viu, de numai capetele deșarte, mai pot spera, că Românul, va înceta cândva a mai fi, aceea ce este! Vreme pierdută și bani risipiți e tot ce se face în direcția aceasta.

Să ne ferim, însă, mai tare ca de foc, a introduce vrajba în s'nul blândului nostru popor. Ne-am mistui noi pe noi, — ș'apoi *tertius gaudet*. Domnii se ceartă, domnii se împacă, poporul însă e mai stăruitor în credințele sale, de aceea, se cade a-l cruța.

În ziua de 28 Iunie v. am avut o ploae, de nu alt-ceva făr' cugetai, că varsă donițe. A făcut multă pagubă de tot, căci holdele ne sunt grăsuțe și oamenii au dat în dîra coasei. Apoi poduri rupte și mănate, drumuri spălate cât îți trebuie. Poate-că, cine scie, e pedeapsă dela Dumnezeu pentru „Pecatele noastre.”

Societatea englesă „The Hungarian Gold and Silver Redaction Works limited,” care s'a înscuibat între Abrud-Roșia-Câmpeni, ridicându-și Stabilimentele la Gura Roșiei; pe proprietatea dlui Vișă din Abrud, — este pe cale a începe lucrarea sa, peste 3—4 săptămâni.

Un Corespondent al „Telegr. Rom.” — a scris despre acest obiect, pot susține însă, că nu în deplină cunoștință de cauză. Voiu da câteva lămuriri spre a se vede starea faptică a lucrului.

Un profesor engles, a inventat metodel de a estrage metalele nobile din peatră, cu ajutorul electricității. Lucru firesc, pentru cine cunoaște spiritul întreprindătoriu englezesc, că la moment s'a și format o Societate pe acții pentru a exploata metodel respectiv, pe care l'au patentat, și aici la noi. — Întră acționari figurează — am vădut cu ochii. — Bânci de primul rang, din Anglia și celebrități financiare, — ear în direcție unul din fruntașii universității din Osford. — S'a subscris 2.500.000 — din care s'a vărsat o mare parte în cassa Societății. Prima încercare o fac *en gross* la Gura Roșii. Le va succede?! Unii vor câștiga dintre Muntenii nostri minari, alții vor păgubi. Sunt însă englezii nostri de aici tare risipitori! Să joacă în bani. De aceea anevoe, tare anevoe, vor putea să se susțină. Vor lăsa însă o frumoasă sumă de bani.

Din punctul nostru de vedere românesc, au nisce obiceiuri și purtări atât de curioase, de simpla lor enarare, te umflă de ris. — Scriitoriul acestor șire și-a dat silință a compune o novelă plină de haz, din experiențele, ce le are, în astă direcție. Și O. Redacție a „Telegrafului Român” dândui loc în foisoară, va face câte va momente plăcute, cetitorilor acestei foi.

Constatăm cu multă plăcere, că în părțile noastre frecări naționale, nu sunt. Ne povestim unul altuia credințele și necăzurile noastre, — câte bor-

dee atâtea obicei — pentru aceea însă nici o ceartă. Așa credem că e bine, căci fugind unii de alții, ca de leproși, rătăcind cineva fie într-o privință, fie într'alta, cum foc se mai poate îndrepta de cât prin frățescă capacitate?!

Eu am ideile și convingerile mele, — tu pe ale tale. Dacă tu-i fugi de mine și eu de tine, — numai poate fi vorba de înțelegere și trai bun până-i ceriul! —

Și eară. Nime nu poate pofti dela mine, ca numai așa ca din senin, să me desbrace de ideile mele și să îmbrace pe ale lui! Dacă me va capacita, — trec bun bucuros în ceata lui.

Purcedând mai departe pe povârnișul apucat nu se poate sci, că unde vom ajunge! — Să vede însă, că mănăm apa pe moara streină.

Se nu o facem, că nu este cauză de ce se o facem.

Un bătrân iubitor de pace.

Orăștie, 10 Iuliu 1884. Dle Redactor! În timpul de față, când deoparte vitrigitatea împregiurărilor, ear de altă parte conduita politică greșită a Românilor ne-a împins de pe terenul luptelor politice, este o mângăiere a constată că un progres, pe alte terene ale vieții noastre publice, cu deosebire însă pe terenul scolar.

Scoala noastră confesională gr. or. din Orăștie prosperează, și acest progres îmbucurătoriu avem să-l mulțămim tuturor factorilor, care se interesează de cauza scolară și în deosebi dlor Dr. Tincu, avocat și Ioan Mihaile, proprietari în Orăștie, cari au desvoltat un zel ce merită toată recunoștința și lauda. Este un lucru cunoscut publicului, că dl avocat Tincu, a esoperat pe timpul când se afla deputat la Universitatea săsească din Sibiu o subvențiune anuală de 1000 fl. și și-a dat toate silințele împreună cu dl president al comitetului parochial I. Mihaile și cu părintele protopresbiter, ca scoala noastră să se ridice la nivelul instrucțiunii de aji. Zelului neobosit al acestor factori e de a se mulțami că putem constata un progres în mai multe privințe. Mai întâiu edificiul scoalei s'a completat prin zidirea unui etagiu, care oferă încăperile necesare pentru elevi, locuințele pentru învățători, și pentru alte necesități. Scoala are acum un aspect frumos. Situată la un loc deschis se prezintă într-o formă ce satisface pre omul, care dorește progresul scoalelor noastre confessionale, este o fală a româniei de aici.

Dar nu numai zidirea ci și instrucțiunea arată, progrese îmbucurătoare. Duminecă s'au ținut examenul public de vară cu elevii dela această scoală. Am asistat la aceste examene și pot se constată, că rezultatul este pe deplin satisfăcătoriu.

Esamenul s'au început cu scoala de fete. Responsurile precise, sigure, și corecte ce le dau elevele aretau, că silințele ce le-a pus dl învățătoriu Juran au fost încununat de un succes, care a mulțemit atât pe părinți cât și pe publicul competent. Dl Juran, care spre înfrustrarea noastră și-a dat demisiunea de învățătoriu din motive cu totul indiferente, poate duce cu sine conștiința că și-a împlinit datoria s'a de învățătoriu în timpul scurt cât a fost la noi.

Tot asemenea progres au arătat și elevii din clasa I și II, unde a funcționat domni învățători I. Branga și V. Bologa.

Progresul invederat al elevilor din diferitele ramuri ale instrucțiunii populare câte li s'au predat, dovediau că numiții domni învățători și-au priceput și îndeplinit cu mult zel și silință misiunea de învățătoriu. Resultatele satisfăcătoare sunt cea mai viuă dovadă despre zelul și silințele lor. Ne măchnește numai împregiurarea, că și acești domni învățători ne au părăsit pentru totdeauna.

Me veți dispensa dle Redactor de problema cea grea de a ve da o analiză pedagogică detaiată despre aceste examene. Nu sunt pedagog și n'ăși vrea să me încurc în dispute cu oamenii riguroși de această specialitate — de aceea m'am mărginit a ve da într'un scurt resumat sporiul ce l'au arătat Românii nostri de aici în privința scoalei.

Trebuie să amintesc ceva și de modestul nostru cor ce s'a înființat sub auspiciile și conducerea dlui învățătoriu Branga. Acest cor a făcut progrese — relativ frumoase, judecând după greutatea ce le-a întimpinat la înființare. În orașele noastre dela țeară ne lipsesc elementele constitutive pentru un cor așa cum ar trebui să fie și de aceea ne bucurăm vădând corul nostru modest că face progres și se pregătește serios pentru a se presenta cu toată modestia și înaintea asociațiunii.

În urmă să ve spun sau să ve reamintesc că avem și noi o cassină română. Românul fără cassină e mort i place în idee se scie că are o cassină — merge ori nu să cetească vre un jurnal? aceasta e un lucru secundar — destul că cassina a devenit un articol indispensabil — dar ce folos, ne lipsesc

puterile și nu putem susține cassine. Astfelu s'a întemplat un lucru ciudat cu toate cassinele noastre. Ele numai veghează — și din palat se coboară în colibă, unde apoi își sfârșesc viața — spre măchneșirea tuturor cari se interesează numai până ce le pun la cale. Soartea cassinelor române e preotindenea una și aceeași — și cu aceasta v'am arătat și starea în care se află cassina noastră. Ea progesează — ca racul.

Sibot în 11 Iuliu 1884. Dle Redactor! Comuna noastră a fost una dintre cele mai agitate comune din cercul Orăștiei. Astăzi însă mulțamită providenții ea după multe sbuciumări și frământări a ajuns la mult dorita linișce și poate să-și vadă de trebile sale.

Mai întâiu greutatea cea mai mare, întregirea parochiei, vacantă de 3 ani și jumătate, s'a delăturat, alegându-se de paroch pâr. diacon Simeon Secărea. Elementele de disordine și disarmonia au dispărut și prin o norocoasă întemplantare parochia după multe furtune a ajuns la limanul păcii interne și avem bună nădejde că trebile bisericesci și scolare vor prospera de aci înainte. Bărbații cari se află astăzi în comitetul parochial ne dau garanția deplină că nu ne vom înșela în justele noastre așteptări. Averea bisericii se află în mâinile unei epitropii solide energice și devotate binelui comun și sântem încredințați că și parochul nostru va justifica așteptările și încrederea, cu care l'au întimpinat poporeni nostri dela început.

Precând constat acest progres în trebile noastre bisericesci, trebuie să amintesc, că și scoala noastră progesează. Avem un învățătoriu harnic, și devotat cu trup și suflet scoalei, în persoana dlui învățătoriu definitiv Vas. Corcodelu.

În fine voui aminti și alt fapt îmbucurătoriu. În zilele trecute s'a reintregit primăria comunală. S'au ales jude nou în persoana lui Vasile Ma de an, un bărbat foarte onest, energic și devotat trebilor publice comunale. Aceste frumoase calități l-au recomandat de mult timp pentru acest post onorific. Densul este și primul Epitrop al bisericii noastre gr. or. și chivernisesc averea bisericii cu multă revnă, devoțiune și conștiințositate. Oamenii din comună au deplină încredere întrinsul și credem că densul ne va servi și pe terenul vieții comunale ca și pe cel bisericesc cu același zel, ce ne-am obișnuit a-l recunoaște până acum întrinsul.

Avem și un notariu harnic și conștiințos în persoana dlui A. Friedmann. Unii au aflat cu cale a se scandalisa de naționalitatea jidovească a acestui oficial comunal, însă modul corect și conștiințos, cum poartă densul serviciul comunal, ne face se trecem peste această greutate de naționalitate, mai ales, după ce comuna noastră a avut într'un deceniu vre-o 9—10 notari de toate naționalitățile unul după altul, dintre cari numai vre-o câțiva au justificat încrederea poporului. Aceasta împregiurare explică aparența rară, că avem un notariu de naționalitatea amintită mai sus. În fond lucru principal este că afacerile comunale se se poate conștiințos și spre mulțamirea publică. Românii, aici ca și pe airea, prea adese ori au contribuit la discreditarea numelui de funcționar român și aceasta experiență aduce pe oameni la o procedere, care în ochii naționalistilor cu gura mare trece de scandalosă, în fond însă asemenea aparențe își au cauzele și motivele lor.

Apel.

În numărul trecut al diarului nostru am făcut amintire despre apelul damelor din Timișoara în favorul sortituri înțreprinse de Reuniunea femeilor române din Sibiu. Reproducem după diarul „Luminătoriu” acest călduros apel, observând că tot în acest sens s'a publicat în diarul „Viitoriul” din Budapesta o epistolă a stimabilei noastre scriitoare Emilia Lungu.

Eată apelul damelor române din Timișoara:

Apel

cătră onoratele doamne, domnișoare, preutese, învățătoare, plugărite din orașele și din comitatul Timișiu.

Cunoscut este cumcă onoratele dame române din Sibiu au format o societate sub numirea: „Reuniunea femeilor române” în scopul d'a înființa scoală românească de fete, care scoală este deja deschisă și funcționează de un an de zile în Sibiu.

Laudatele doamne respective reuniunea, a decis a arangia est an o sortitură (loterie) în favorul numitului institut de fete, și au emis un apel cătră damele române din toată țeara, în cari acestea sânt rugate a lucra câte un obiect de mână și a sprigini pre aceasta cale întreprinderea.

Întreprinderea onor. dame din Sibiu este așa de nobilă, precum poate să fie o inimă de mamă adevărată, și de lipsă și folositoare pentru națiunea întreagă.

Și noi sântem mame, sântem femei române, sântem ficele națiunei române, deci nu se poate ca să nu avem asemenea simfiri pentru o întreprindere nobilă, pentru crescerea națională a fetițelor române; ear, când ne aducem aminte cumcă în țara întreagă încă nu esistă un asemenea institut, cumcă și fetele române din aceste părți vor avé primire și pot primi crescere națională în institutul întemeiat de „reuniunea femeilor române” din Sibiu, — atunci trebuie să constatăm cumcă sântem d'adepul interesate la crearea, existența și susținerea numitului institut de crescere.

Cât de îngrijii sânt părinții cari ar dori să dea o crescere națională ficeilor lor, și cât de grea povara apasă conștiința lor când își aduc aminte că asemenea institut nu esistă în țară! Cât de ușurați se vor simți dēșii când vor avé convingerea că reuniunea femeilor din Sibiu li-a procurat aceasta posibilitate!

Cumpânind aceste împregiurări, subscrisele dame din Timișoara, în lăia de astăzi întrunindu-se în ședință, s'au constituit într'un comitet, carele va conlucra întru ajutorul on. reuniuni a femeilor române din Sibiu, în întreprinderea de sub întrebare.

Aducându-ve acestea la conștiință, Ve rugăm inbite surori, ca să veniți cu toate întru ajutoriu.

Ve rugăm ca să gătiți lucruri de mână, de ori ce valoare pre cari să le donăm (cinstim) reuniunii femeilor române din Sibiu.

Spre orientare ve facem cunoscute următoarele dispozițiuni luate în comitetul nostru.

Până la 10/22 August a. c. să bine-voiți a insinua (a da de scire) cumcă fie-care ce felu și câte lucruri de mână voesce să doneze.

2. Până la 10/22 Septembre a. c. să se predee lucrurile menite spre acest scop.

3. Insinuarea ori predarea se poate face:

a) În Timișoara, în cetate: la doamna Aneta Adam (soția dlui Stefan Adam) și la subscrisa președintă; în Fabric: la doamna Ana Ardelean (socioa d-ului fiscal Georgiu Ardelean) și la dșoara Emilia Lungu (ficea d-ului învățătoriu Traian Lungu).

Numele fie-cărei donatoare pre cum și obiectele donate se vor publica și, încât va fi posibil, se vor espune privirei publice o di două, înainte de espedare.

Apelăm la bunavoință on. domni inteligenți, preoți, învățători, cărturari români și cetitori ai acestei foi, ca să binevoască a ceti și respândi în public, între popor scopul și cuprinsul acestui apel, și a îndemna pre laudatele noastre plugărite ca să conlucere și dēșele.

Subscrisa reuniune nu s'a ținut competentă a-și estinde activitatea sa și pe teritoriul altor comitate, dar de cumva onor. dame române din alte comitate din alor proprie bunavoință ne ar onora cu trimiterea doritelor obiecte, comitetul subscris le va primi și cuita în public cu mulțamită.

Timișoara, din ședința ținută în 6 Iuliu st. n. 1884. Ecaterina Dregheciu, președinta de onoare, Julia Rotariu, președintă. Emilia Lungu, secretaria. Aneta Adam, Irma Barbu, Ana Ardelean, vice-președinte. Ecaterina Bogdan, Lucreția Iorgovan, Persida Regep, Sidonia Ianoșiu, Ersilia Bocean, Sinodia Dann, Rosa Sablier, Ecaterina Zaria, Cl. Birju membre în comitet.

Indreptare.

Între varietățile „Telegrafului roman” de Sâmbătă Nr. 75 se află o corespondență sub titlu (Comoară) care comoară o ar fi descoperit un fitoriu preot în o pivniță ale caselor archidieceane, cari acum se întrebuintează pentru scopuri seminariali, în care pivniță se află mai multe buți cu vin, și gustând tot deodată vinul din toate buțile l'au aflat escelent etc.

Cumcă aceasta ar fi o comoară, carea nu ar avea stăpân, e o scornitură fără nici un temei, pentru că, dacă despre aceasta descoperire, cum îi place dlui corespondinte a o numi, s'ar fi avisat subscrisul la moment și nu s'ar fi tăinuit dela Sângiorgiu până la Sânpetruș, șoptind altcum în toate părțile despre o comoară aflată, de sigur s'ar fi dat de loc toate deslușirile despre starea faptică.

Adevărul e că în anul 1878 când s'a cumpărat aceea casă dela d. I. Gürtler la cererea acestuia i s'au lăsat pivnița și mai de parte în folosire pe lângă o chiria anuală de 12 fl. în care pivniță se află și de present vinurile sale.

Inspectorul realității archidieceane.

Varietăți.

* (Postal). Cu 16 Iuliu începând, se deschide oficiu postal în comuna Gidófalva, comitatul Treiscaunelor, și va sta în legătură cu posta din Szepesi-Szt.-György.

Cercul de comunicatie se estinde asupra comunelor Étfalva, Gidófalva, Szepesi-Mártonos, și Zoltán. Se vor espeda prin el epistole simple și recomandate, asemenea asigătuiri postale până la 200 fl.

Mersul:

Pleacă din Gidófalva	dim. la 9 oare 45 m.
Ajunge la Szepesi-Szt.-György	„ „ 10 „ 40 „
Pleacă din „ „	d. a. „ 2 „ — „
Ajunge la Gidófalva	d. a. la 2 „ 55 „

* (Invitare). La adunarea generală a despărțământului IV. (Sebeș) al Asociației transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, ce se va ține la 3-a August a. c. st. nou în comuna Pianul superior, se invită prin aceasta toți onorații membri apartinători acestui despărțământ precum și alți iubitori de progresul poporului român.

Dintr'un incident cari în decurs aproape de un an au împedat constituirea și activitatea nou alesului comitet al despărțământului nostru, crede subscrierul a avea deplin motiv la acea rugare, ce acei domni cari cu ocaziunea adunării generale din 9 Septembrie 1883 ținută în Ludoșul mare în neînțelegerea lor de față au fost aleși de membri ai comitetului, să binevoiască a se declara până la adunarea generală procsimă că primesc acest post de onoare ori nu, ca la din contră să se aleagă alții în locul D-lor și pre viitorii să se poată evita daunasele iregularități întru ducerea în deplinire a agendelor despărțământului.

Sebeș în 6 Iulie 1884.

Ioan Piso,

conducătoriu interinal al despărțământului.

* (Ferițivă de a lovi în Albine). În comuna Chirpăr albinele au omorât calul unui sas. Lucrul s'a întâmplat astfel. Acela ducându-se la moara comunală unde se vindeau bucate, ca să-și cumpere, și-au legat calul în apropiere de stupina morariului, mergând la locul de licitațiune în moară. Albinele cari sburau continuu spre a-și

aduna miere din flori, au fost lovite de coada calului care se apăra de muște, și creșându-se astfel atăcate, au năvălit cu toate asupra calului legat. Proprietariul (sasul) eșind din întâmplare să-și vadă de cal, și vădându-l acoperit de albine siliinduse a se elibera ca să fugă, în perpleșitatea sa lovește în albine cu pălăria. Acelea ataca și pre al doilea inimic și în 5 secunde capul sasului nu se mai vedea de albine, de cari numai aruncându-se în apă sau putut mântui.

Calul au murit după 1½ oră între cele mai cumplite sbuciumări și isbeli de pământ.

* (De ale timpului). Din urit ce era timpul, s'a făcut frumos. Era și vremea să se îndrepte timpul, sau era și timpul să se îndrepte vremea, căci bieții economi nu mai resbiau cu lucrul câmpului. Din câte ni s'au comunicat până acuma, fânul din puțin ce era, s'a stricat parte mare cu multele ploii. Vor face bine cei ce au economisat din anul trecut să fie cu băgare de seamă la vinderea fânului.

* (Sciri bune). Ni se scrie dela Ocna Sibiiului că alegerea de reprezentanți la magistrat s'a făcut Vinerea trecută și că românii solidari fiind au scos o majoritate. Cu chipul acesta la fitoarea restaurațiune pentru magistrat românii fiind ei în majoritate și vor putea pune oameni de ai lor.

În această privință avem și o corespondență specială, pe care din lipsă de spațiu nu o putem publica ați, însă vom reveni.

* (Furt). La 1 Iuliu a. c. nou s'a furat la gara din Cluș 27,000 fl. Arestat fu cassariul sermanul.

Vineri însă s'a descoperit hoțul în persoana subșefului dela gară, care a mărturisit totul. Să fie știut omul nostru ascunde banii după cum i-a știut fura de cu măestrie, până e cioara cioară nu-l prindea nime.

Loterie.

Sâmbătă în 13 Iulie n. 1884.

Viena:	56	86	28	63	52
Timișoara:	59	5	48	10	25

Bursa de Viena și Pesta.

Din 12 Iuliu n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	122.95	121.75
Renta de aur ung. de 4%	91.10	91.—
Renta ung. de hârtie.	88.10	88.—
Renta de aur austriacă	103.20	102.75
Împrumutul drumurilor de fer ung.	142.70	142.50
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	96.40	96.25
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer oriental ung.	117.75	117.50
Datorie de stat austriacă în hârtie	80.45	80.30
Datorie de credit austr.	79.85	100.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	101.50	101.50
Datorie de stat austriacă în argint.	81.50	80.30
Sorți unguresci cu premii	114.50	115.—
Sorți de regularea Tisei	114.80	115.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	300.—	300.25
Acțiuni de bancă austro-ung.	854.—	852.—
Gaișin	5.76	5.75
Napoleon	9.67	9.66
London (pe polița de trei luni)	121.85	122.95

Nr. 218.

[756] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învătătoresci la scoalele gr. or. din mai jos însemnatele comune ale protopresbiteratului Geoagiului I se deschide concurs cu termin până la 30 Iuliu st. v. a. c.

1. Hondol, cu salariu anual de 250 fl. v. a., cuartir gratuit și 10 fl., relut de lemne din cassa bisericeii.

2. Vălișoara, cu salariu anual de 250 fl. v. a., cuartir gratuit cu grădină de legumi și 2 orgii de lemne.

3. Boholț, cu salariu anual de 200 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

4. Seliscioara, cu salariu anual de 200 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

5. Fornadia, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit, 1040⁰ loc pentru grădină de legumi.

6. Certeșul superior, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și lemne de ajuns.

7. Voia, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

8. Porcurea, cu salariu anual de 150 fl. cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

9. Boiu, cu salariu anual de 150 fl. cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

10. Suligete, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit cu grădină de legumi și 2 orgii de lemne.

11. Măgură, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

12. Fizes-Barbura cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

18. Dealu-mare, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

Cereri concursuale instruite conform legilor în vigoare, și pentru posturile de sub pozițiunile 1—4 proveđute cu atestate despre absolvarea cursului teologic s'au pedagogic, sînt a se așterne subscrierului oficiu protopresbiteral.

Hondol, 16 Iunie 1883.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Geoagiului I.

Vasile Pipoș,
protopresbiter.

Depuneri de bani

primesce institutul subsemnat spre fructificare, pre lângă denunțare în termine scurte, cu 5%, — și fără denunțare, replăbile îndată la cerere, cu 4½% interese la an.

Fructificarea depunerii începe cu ziua, care urmează după ziua depunerii și înceată cu ziua premergătoare zilei, în care se ridică depunerea. Durata cea mai mică a unei depuneri este de 15 zile.

La 1 Ianuarie și la 1 Iulie a fie-caru an interesele neridicate se adaog la capital și se fructifică earăși. Contribuțiunea dela interesele depunerilor o plătesce institutul.

Depunerile trimise prin postă, pre lângă comunicarea adresei deponentului se resolv totdeauna cu întoarcerea poștei; asemenea se pot efectua prin postă denunțări și ridicări de capitale.

[749] 4—4

Sibiu, 20 Iunie 1884.

„ALBINA“

Institut de credit și de economii.

Perseci din Italia,

de soiul cel mai fin,

culese proaspete de pe pom în toată ziua cu fl. 2.90

dtto Perseci de pe insula ionică Corfu cu fl. 3.50

pentru o corfă de 5 kilo și fără porto, libere de vamă la [759] 2—12

N. Salvari—Triest.

Dela începutul lui Iulie începând se află și struguri frumoși și proaspeți cu 2 fl.

MORBURI SECRETE

le vindec pe baza experiențelor celor mai nouă științifice, chiar și în casurile cele mai desperate, fără de conturbare în ocupațiune. Deasemenea și urmările cele mai rele ale păcatelor secrete din tinerețe (onania), destrucțiunea nervilor și impotența. Discrețiune cât se poate de mare. Ne rogăm pentru raport detaiat despre morb. [645] 34

Dr. Bella,

membru la societăți științifice etc.

6, Place de la Nation 6. — PARIS.

Nr. 42.

[757] 2—3

CONCURS.

Pe baza rezoluțiunii Preavenratului Consistoriu archidieceșan dtto 27 Maiu a. c. Nr 2604. B. se escrie concurs nou pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul preot Ioachim Marcu în parochia de classa a Illa din Teu, protopresbiteratul Mercurei, cu termin de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele împreună cu acest

post sînt a treia parte din toate venitele parochiale, în sumă de 200 fl.

Concurenții i-și vor așterne cererile sale instruite conform legilor în vigoare oficiului protopresbiteral gr. or. al tractului Mercurei în Mercurea.

Teu la 15 Iunie.

În conțelegere cu oficiul ppterat.

Comitetul parochial.

J. S. Dietzl Budapest

E. S. Dietzl Budapest

Cel mai corespundătoriu ecivalent pentru Bordeaux fin.

Acest escelent și fără îndoială cel mai bun vin al Ungariei în ce privesc calitatea lui eminentă stă pre o treaptă cu vinul de Bordeaux, și de cătră capacitățile medicale este recomandat ca cel mai eficace pentru lipsa de sânge, debilitare și reconvalescență.

Original este: dacă atât eticheta cât și sigilul și gârliciu sticlei este identic cu marca și firma de mai sus. [751] 4—12

În calitate originală se află la dl G. W. Grohmann, în Sibiu, Emil Porr, la Steaua roșie în Brașov, Csiki Lukács, Konya Sándor, Puskás Bella, Hirschfeld Sándor, Gergely Ferencz și Novák Victor în Cluș, asemenea în cele mai multe orașe și locuri de cură în Transilvania.

Kaiser-Privilegium

ECHT NICKELSTAHL

GARANTIE FÜR ewig Weissbleiben.

Numai pentru 8 fl. 62 cr.

se capătă o garnitură de masă, ca ceea ce o vom areta mai jos, din nicoal fin. Nicolul este metalul de toți lăudat și premiat, care rămâne totdeauna alb ca argintul. Nicolul nu se face negru, nicoalul nu ruginesc, nicoalul păstrează luciul argintului, chiar dacă s'ar întrebuiința garnitura 30 de ani, nicoalul nu lipsesce unei econome bune, nicoalul întrece argintul de China, argintul fin, și așa numitul argint de Britania, pentru că e mult mai elegant mai durabil și mai alb și lucrul principal e că e de totului tot efin, cu neînsemnatul preț de 8 fl. 62 cr. se capătă următoarele 49 tacămuri.

6 cuțite de mâncare din argint nicoal	1 corfiță de poame din nicoal
6 furculițe " " " "	2 sfeșnice de masă-frumos împo dobite
6 linguri " " " "	1 presărătoare de zahar din nicoal
6 linguri de cafea " " " "	2 pahare pentru ouă din nicoal
1 strecurătoare de supă din nicoal greu	6 verigi de nicoal pentru servițe
1 strecurătoare de cafea " " " "	1 cutie de lemn pentru zahar, care se poate închide
6 taste pentru pahare cu apă din nicoal	1 tasă mare pentru servițe
1 clește din nicoal pentru zahar.	1 pânzătură de masă țesută cu aur
	1 clopoțel electric.

Nickel-Stahl-Manufacturie II., Wien, RIX. [709] 1—6